

Svatba ve školce

Anička a Robin se již znají tři roky, docházejí do naší školky a jsou spolu v jedné třídě. Oba dva nastoupili do školky jako tříletí se svými staršími sourozenci. A tehdy už to všechno začalo. Starší kamarádi ve třídě (nyní již žáci 2.třídy ZŠ) je pozorovali a napadlo je, že napíší o nich knížku, kterou později nazvali „O Aničce a Robinovi“. Kreslili, pozorovali dění a akce ve třídě a Ondra, který uměl psát, přidával text. Když byla knížka hotová, tak děti zorganizovaly „autorské čtení“ za symbolickou cenu a za získaný honorář pozvali celou II.třidu do cukrárny na zmrzlinu. A jak se kamarádství naší dvojice vyvíjelo dál? Stále se kamarádili, pomáhali si a měli se moc rádi. A tak jednoho dne paní učitelka Jarka dostala nápad, že jim vystrojíme svatbu.

Myšlenka to byla opravdu bláznivá, protože jsme měli na přípravu pouze jeden den. Pečlivě jsme se na den „D“ připravili. Skoro každý byl pověřen nějakým úkolem a zapojili se i někteří dospěláci. A pak nadešel očekávaný svatební den. Od rána bylo co dělat. Připravili jsme stoly na hostinu, jako na opravdovou svatbu. Ozdobili jsme je růžičkami z krepového papíru, nechyběl ani papírový stojánek s ženichem a nevěstou. Paní Irenka upekla svatební dort, ženichova maminka sváteční bábovku a nezapomněli jsme ani na jiné dobroty. Měli jsme připravenou svatební síň a autobus. Nezapomněli jsme ani na svatební dary. Ráno přišel svátečně oblečený ženich do školky a přinesl nevěstě květinu, kterou společně vyrobili s maminkou. Rodiče nevěsty a ženicha měli trochu napilno, protože se o svatbě svých dětí dozvěděli až odpoledne, den před obřadem. Kupodivu nezapomněli ani na prstýnky. Oba zářili jako sluníčka a ženich mohl na nevěstě oči nechat. My dospěláci jsme už tuto legraci začali brát vážně a oblékli jsme se rovněž do svátečního.

Byly připraveny družičky, svatební hosté, slavnostní tabule i autobus, který všechny odvezl na obřad. Všichni se s vážností seřadili a novomanželé došli za tónů svatebního pochodu do obřadní síně. Matrikářka (p.uč.Alenka) představila oddávající (p.uč.Jarce) malé snoubence. Svědkové (p. Martina a p. Irenka) se vcítili do svých důležitých rolí a stvrdili svými podpisy platnost svatební listiny. Nechyběly podpisy novomanželů, manželské políbení a prstýnky. Celý obřad doprovázelo úplné ticho a následoval bouřlivý potlesk, poněvadž jim lásku a štěstí všichni přáli. Po obřadu jim šly děti popřát se svatebními dary a obrázky. Novomanželé se radovali z plazmové televize, elektrospotřebičů do domácnosti a ze zájezdu. Autobus odvezl děti na hostinu, na kterou se děti nejvíce těšily. Novomanželé usedli ke stolu, ženich nemohl oči odtrhnout od krásné nevěsty. Rozkrojil se svatební dort, bábovka a hostina začala. Svatební den jsme zakončili sólem ženicha a nevěsty a vlastně takovým diskotékovým tancem.

SVATBA, Anička Šamárková

Věříme, že svatební oslava se všem líbila a že všichni přítomní na ní budou mít na tento den krásné vzpomínky. A zazvonil zvonec a svatebnímu vzpomínání je konec.

PS: Lásky novomanželů po půl roce nadále trvá, stále mají úsměvy a pohledy jenom pro sebe. Budu z povzdálí sledovat, jak se jejich vztah vyvíjí a možná, že za dvacet let Kdo ví??....

Zpracovala Alena Kalužová, uč. II.tř.MŠ Háj